

Estado português ennakkoratkaisun EY 2, EY 28, EY 29, EY 31 ja EY 49 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann ja F. Macken, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 11.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Raha- tai onnenpelit ovat EY 2 artiklassa tarkoitettua taloudellista toimintaa.
- 2) Raha- tai onnenpelilaitteiden pelattavana pitämistä, olipa se erotettavissa näiden laitteiden valmistamista, maahantuontia ja myymistä koskevasta toiminnasta tai ei, on pidettävä perustamissopimuksessa tarkoitettuna palveluja koskevana toimintana, joten se ei kuulu tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevien EY 28 ja EY 29 artiklan alaisuuteen.
- 3) Raha- tai onnenpelien pelattavana pitämistä koskeva yksinoikeus ei kuulu EY 31 artiklan soveltamisalaan.
- 4) Portugalin lainsäädännön kaltaisen kansallisen lainsäädännön, jossa sallitaan raha- tai onnenpelien pelattavana pitäminen ja pelaaminen ainoastaan asetuksessa määrätyillä pysyvillä tai väliaikaisilla pelialueilla sijaitsevilla kasinosaleissa ja jota sovelletaan erotuksetta kotimaan kansalaisiin ja muiden jäsenvaltioiden kansalaisiin, estää palvelujen tarjoamisen vapauden. Tällainen kansallinen lainsäädäntö ei kuitenkaan ole ristiriidassa EY 49 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen kanssa, kun otetaan huomioon ne sosiaalipolitiikkaan ja petosten ehkäisyyn liittyvät näkökohdat, joihin kyseinen lainsäädäntö perustuu.
- 5) Sillä, että muissa jäsenvaltioissa mahdollisesti on lainsäädäntöä, jossa asetetaan raha- tai onnenpelien pelattavana pitämiseksi ja pelaamiselle Portugalin lainsäädännössä säädettyjä edellytyksiä vähemmän rajoittavia edellytyksiä, ei ole merkitystä arvioitaessa sitä, onko Portugalin lainsäädäntö sopusoinnussa yhteisön oikeuden kanssa.
- 6) EY:n perustamissopimuksen kanssa sopusoinnussa olevan lainsäädännön osalta raha- tai onnenpelien pelattavana pitämisen ja pelaamisen organisoimien ja valvonnan yksityiskohtien, kuten hallinnollisen yksinoikeussopimuksen tekeminen valtion kanssa tai tiettyjen pelien pelattavana pitämisen ja pelaamisen rajoittaminen tätä varten asianomaisella tavalla sallittuihin paikkoihin, valinta kuuluu kansallisille viranomaisille näiden harkintavallan puitteissa.

(¹) EYVL C 61, 24.2.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

11 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-13/01 (Giudice di pace di Genova esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Safalero Srl vastaan Prefetto di Genova (¹)

(Direktiivi 1999/5/EY – Radio- ja telepäätelaitteet – Yhteisön oikeusjärjestyksessä taattujen oikeuksien tehokas oikeussuoja – Kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen hallinnollisten seuraamusten sallittavuus – Kolmanteen osapuoleen kohdistuvan takavarikointitoimen riittäminen)

(2003/C 264/09)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-13/01, jonka Giudice di pace di Genova (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Safalero Srl ja Prefetto di Genova ennakkoratkaisun yhteisön oikeudessa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen ja yhteisön oikeusjärjestyksen mukaisen yksityisille kuuluvien oikeuksien tehokkaan ja asianmukaisen oikeussuojan periaatteen kanssa, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit R. Schintgen, C. Gulmann, F. Macken ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 11.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Yhteisön oikeusjärjestyksessä yksityisille oikeussubjekteille myönnettujen oikeuksien tehokkaan suojelun periaatetta on tulkittava niin, että pääasian kaltaisissa olosuhteissa tämän periaatteen kanssa ei ole ristiriidassa sellainen kansallinen lainsäädäntö, jonka nojalla tuoja ei voi nostaa kannetta jälleenmyyjälle myytyjen tavaroiden takavarikointimenpiteestä, jonka viranomaiset ovat asettaneet jälleenmyyjälle, koska tuojalla on käytettävissään oikeussuojakeino, jolla voidaan varmistaa sille yhteisön oikeudessa myönnettujen oikeuksien kunnioittaminen.

(¹) EYVL C 79, 10.3.2001.